

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

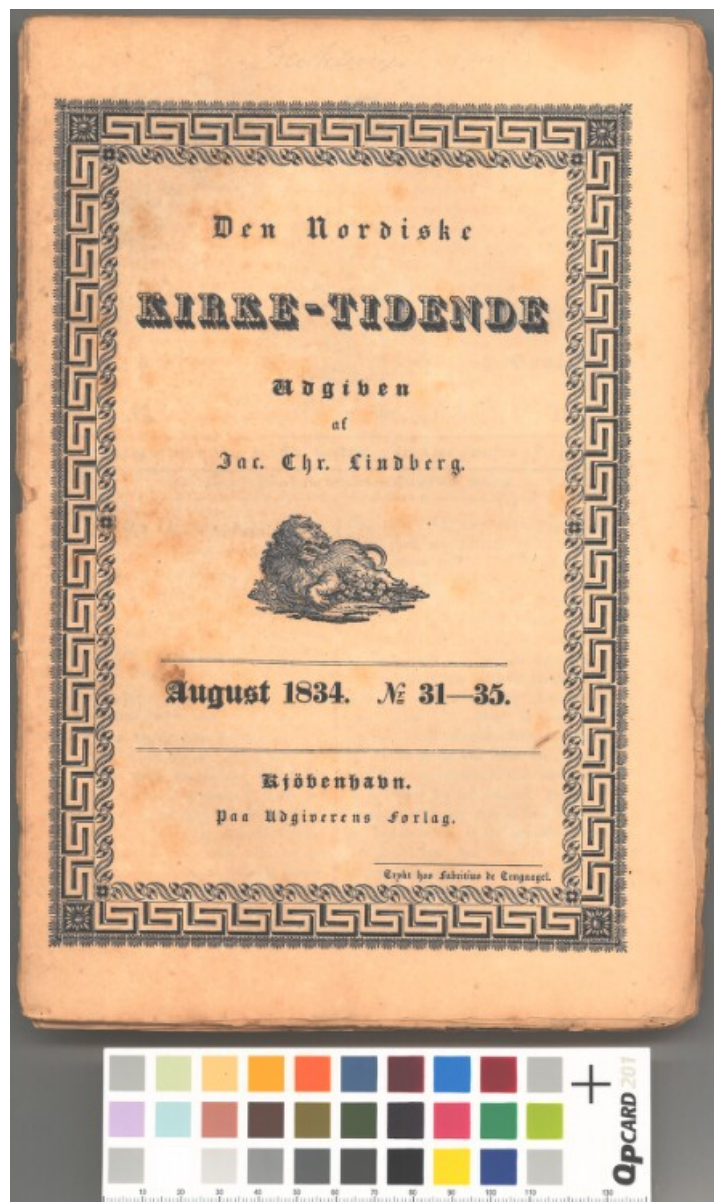
Titel: Döberen

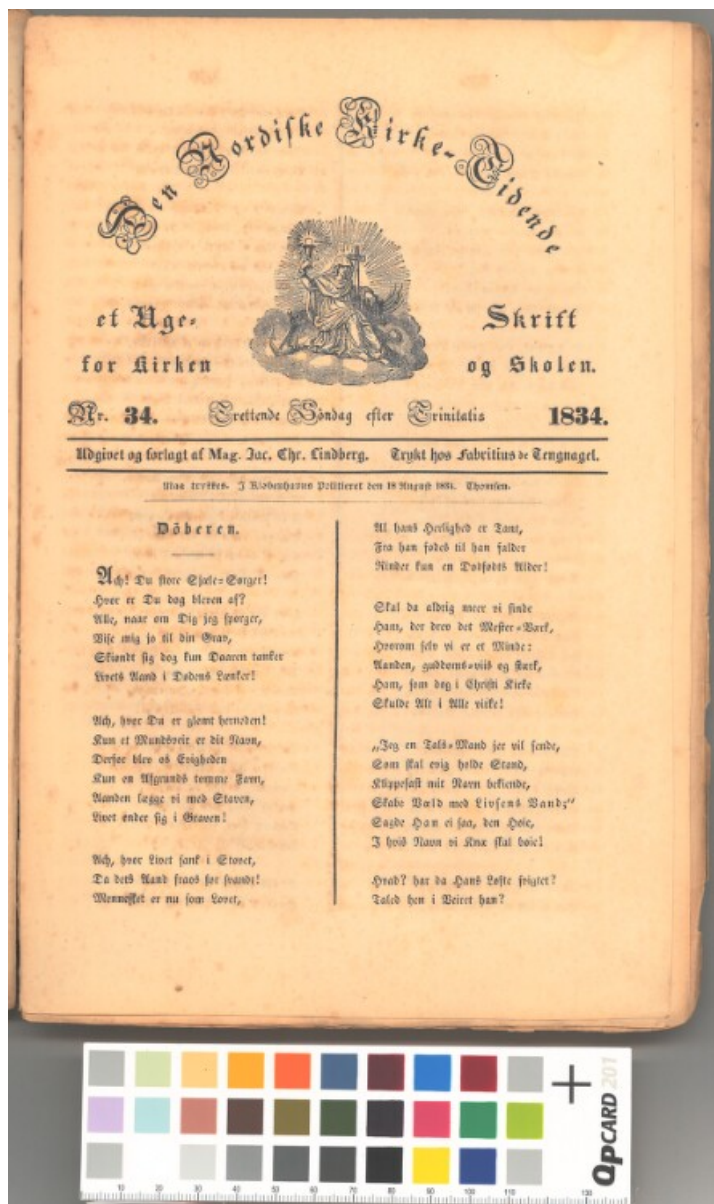
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Döberen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_540-txt-shoot-idm110/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

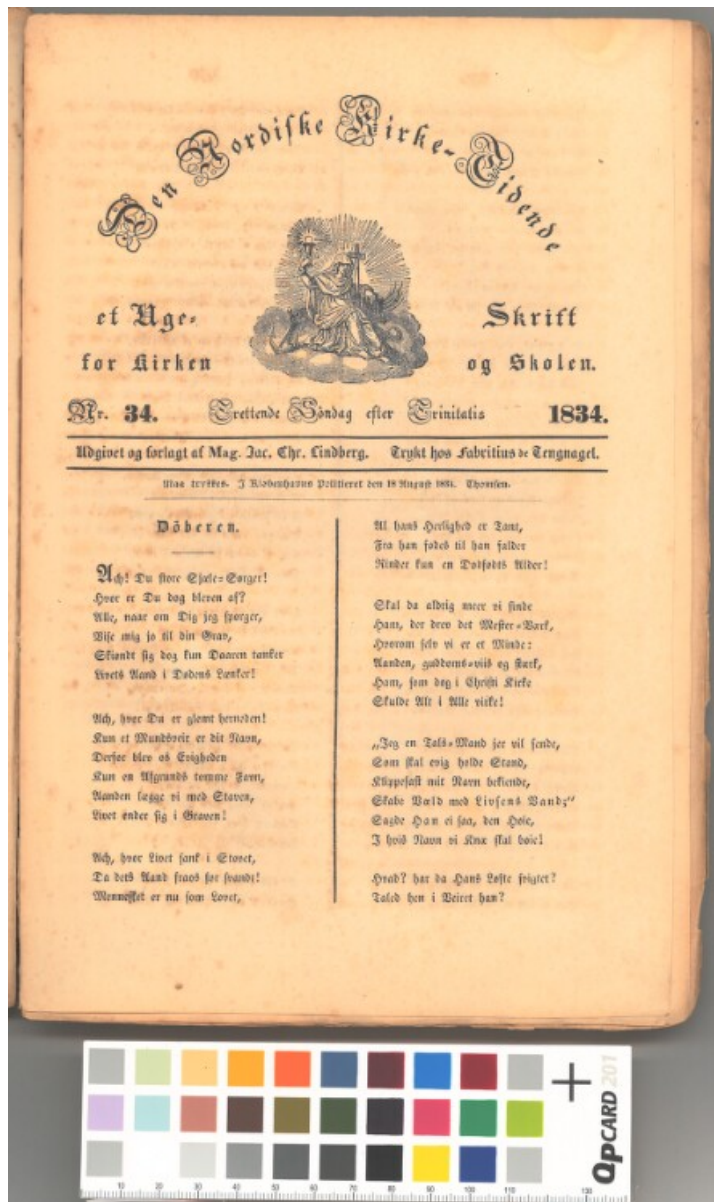
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

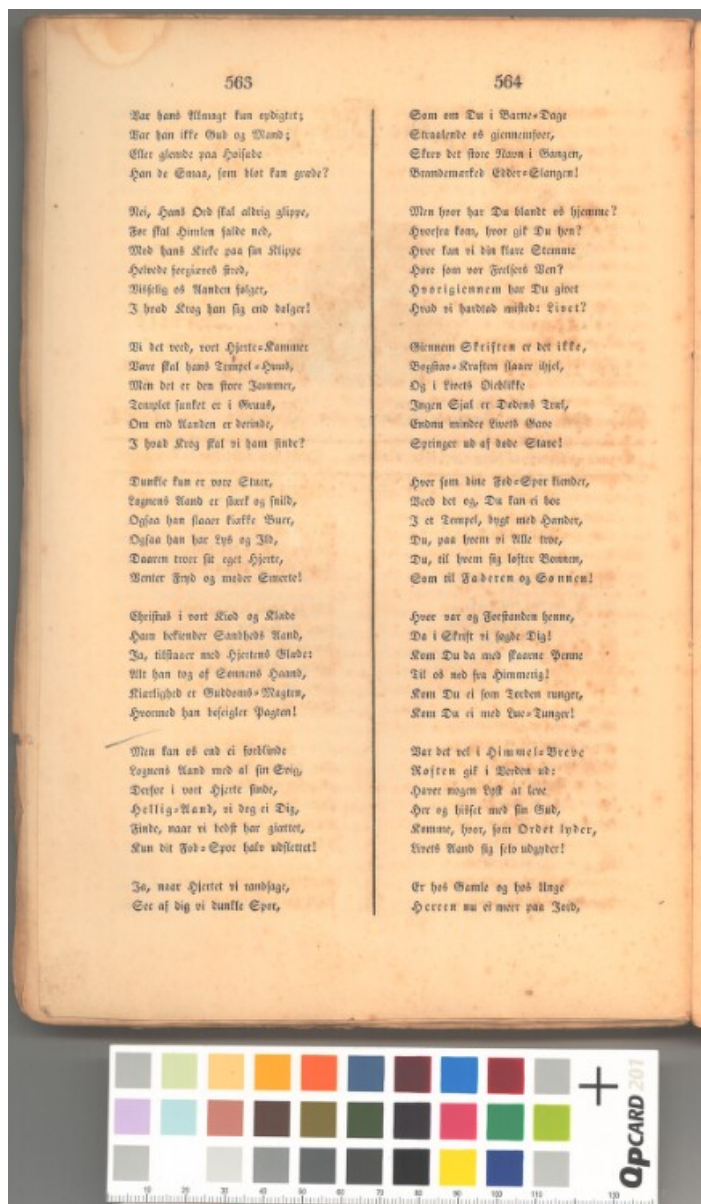
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

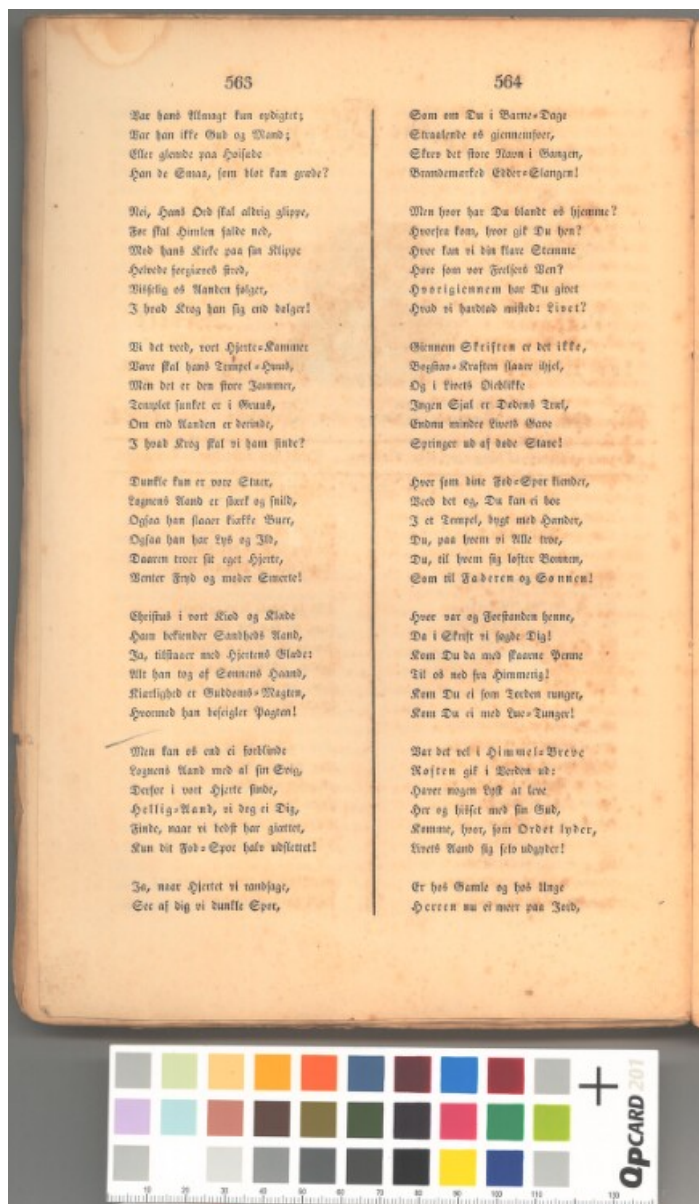

Som i Hjerte saa som Tunge,
I det gamle Troens Ord,
Hvo forfætter da med Haanden
Hans Igen til os med Manden!

Er af Ordet uden Mæge,
Livets Ord i Herrens Mund,
Kan Beskrivelsen tillyde
Nu i Verdens Aften-Skand,
Sik, da er jo hvad vi bygge
Saa en lyslad Kiste-Skygge!

O, du store Sjæle-Sæger!
Hvo være Dig paa Jærd!
Sels Du haare det som forrige,
Sover med et Gudens Ord,
Tide vi sels, os her garner,
Daaden bli i Trilling-Nærme!

Hvem var Hoved-Mand ved Daalen,
Hvem var det, som som sige „Jeg“?
Hvem har vilt os Hjerten aaben?
Kied og Blod det mæger ei;
Dig det var med Gudens-Næsten,
Der Du stode, det er Trøsten!

Sa, hvor blev Du os vel lovet?
Var det ikke ved vor Daad?
O, som Stene vi har sovet
Under Menighedens Naad,
Kæde os alle om Livet
Iten det, hvo det blev givet!

Hvor ikke paa det Samme
Skiften som en Engle-Haand?
Hvor Stenen ei et Samme:
Vi er fødte „af Vand og Mand“
Hv den Hellig-Hand os døde
Saa som Livet til os stode!

Hvor paa Livets Træ vi stode,
Som i Daar de store Gud,

Hvor os Himmerig tilfødes
Som Smaalern af Himlens Gud,
Der, om nogensteds hermeden,
Vander dog vel Eigheden!

Ja, Du sels til os i Naade,
Hvor ved Guds hvide Haand!
Hvo er lejer Livets Naade
Daaden og den Hellig-Haand,
I det Ord, som os gienfæder,
Manden lever, Tungen gløder!

Hv den Daaren sig indvilde,
Droder Mand kan er see Naad,
Udfærdt dog af Livs Rilde
Efter Herlighedens Naad,
Udfærdt i Ordets Belger
Livets Naad med Daaden følger!

Ja, nu i det Hjerte-Kammer:
Togel det, som strevet haare:
Mens Vat-Tampen soget end flammer,
Morgen-Etternet sels oppaare,
Saaet skal Ordets Tunge glide
I den gamle Morgen-Naade!

Hv jeg ser, hvil hals afstetter
Sveet var af Livets Naad,
Hv ved Daalen var forjættel
Værket af Guds hvide-Haand,
Odet som skal Livet bygge
Hvide af sin egen Skygge!

Derfor som i Dams-Dage
Odet var os Liv og Naad,
Hv hvoet Skide vi gif tillyde,
Hvillne paa vor egen Haand,
Tødt os med Væd og Tærme:
Saa som Livet til Gude-Sæmme!

Saa forjættel, til os dode,
Gud og Havet vi berpaa,

Som i Hjerte saa jeg Tunge,
I det gamle Troens Ord,
Hvor forfætter da med Haanden
Hans Igen til os med Manden!

Er af Ordet uden Mæge,
Livets Ord i Herrens Mund,
Kan Bøffersvælsken tillyde
Nu i Verdens Aften-Sund,
Sik, da er jo lyst vi bygge
Saa en lys og Kærlig-Slyde!

O, du store Sjæle-Sæger!
Hvor varer Dig paa Jæder!
Sels Du saarer det som forrige,
Sover med et Gudens Ord,
Tide vi sels, os her garner,
Daaden din i Trilling-Nærme!

Hvem var Herod-Mand ved Daalen,
Hvem var det, som som sige „Jeg“?
Hvem har vildt os Himlen aaben?
Kød og Blod det mægtig ei;
Dig det var med Gudens-Næsten,
Der Du stode, det er Træsten!

Så, hvor blev Du os vel leveret?
Var det ikke ved det Daab?
O, som Stene vi her sover
Under Menighedens Naab,
Kæde os alle om Livet
Hvor det, hvor det blev givet!

Hvor ikke paa det Samme
Skiften som en Engle-Haand?
Hvor Stenen ei et Samme:
Vi er født „af Vand og Naab“
Hil den Hellig-Haand os bade
Saa som Livet til os stode!

Hvor paa Kisten Træ vi stode,
Som i Naab de store Gud,

Hvor os Himmerig tilfødes
Som Saaaberen af Himlens Gud,
Der, om nogensteds hermed,
Mander dog vel Eigheden!

Så, Du sels til os i Naab,
Hvor ved Gud's hvide Haand!
Hvor os lejer Livets Naab
Daaden og den Hellig-Haand,
I det Ord, som os gienfæder,
Manden lever, Tungen glæder!

Hil den Daalen sig indvilde,
Drober Vand som er ved Daab,
Udfæddet dog af Livets Rilde
Efter Herlighedens Naab,
Udfæddet i Ordet's Belger
Livets Naab med Daaben følger!

Så, nu i det Hjerte-Kammer:
Togel det, som staret saarer:
Mens Vat-Tampen soget end flammer,
Morgen-Etternet sels oppaarer,
Saaet skal Ordet's Tunge glæde
I den gamle Morgen-Naade!

Hil jeg ser, hi hals afstetter
Sveet var af Livets Naab,
Hi ved Daalen var forjættel
Værket af Gud's hvide-Haand,
Ordet som skal Kisten bygge
Hvide af sin egen Slyde!

Derfor som i Dams-Dage
Ordet var os Nu og Naab,
Hil hvert Skridt vi gif tillyde,
Hjertne paa var egen Haand,
Løste os med Væd og Tærme:
Saa som Livet til Gud's-Sæmme!

Saa forjættel, til os bade,
Gud og Naab vi berpaa,

O! for Ålvor at glæde
 I det Gud Næder egne Ømaa,
 Al vor Sæltes, al vor Trænen
 Lygte os fun far i Gænen!

Kæde vi ved Øred i Luffen
 Rænge Dig, du Væred Mand,
 Du tilviffe var Fremstten
 I os sfo Gud's Høire-Haand,
 Høer fem erret Dig at hiebe,
 Dig unædly fun behoo!

Derfor seude Offre-Kammet
 I det fæ Postre-Zelt:
 Øver, som I det anmænde,
 Øver Åltng usofflydt!
 Har vor Næder vi fer Læret
 Nøget, fer vi færed, givet?

Sei du, Hellig-Mand! os alle,
 Som Du dole med Galds Øde,
 Saa vi paa vor Høfje falde,
 Tætte Gud for Naade Her,
 Som os gaa, fer vi det vildte,
 Livet, vi skal aldrig miste!

Erst os, som vi fæe i Pøsten,
 Høge ei fæ Træet Grand,
 Og hvæit med Efters-Magten,
 I vor Hjerte og vor Mund,
 Al i Ødet, som Du fære,
 Hjertens Lov og Naad sig vænt!

Drælike vi fun og fænde,
 Væde fænt i Jesu Ræen,
 Saa naar Rænde sig og Rænge
 Gænde i din Gædtenes-Tæen,
 Høer Du dig i Ødet's Vølger
 Som vor Dæde væng delger!

17. S. S. Grundtvig.

Den Danske Kim-Kranke.

(Borgerligt).

Naar jeg alfoa erklæer den Danske Kim-Kranke for et faare Pøstiff Været i sit Slægt, da mener jeg notædiges det Slægt hvæit den høer: de vreljærlige Kim-Kranke næmlig, hvæit den og Vædens med pøstiffe Hølle-Stammer ædrefæderes Nationale og Pæstetiffte Hølle, og hvæit denne Hølle ære er den Dylske meniffelge, er det dog den Dylske fæfærlige Hølle, og hvæit pøstiff, som det fun er ved en ændelig Ede-Hæmægiffte Hølle-Mændes fæmænhøer med sit Hølle, og det nærværende Hølle med det Førligænge og Åltæmænde. Denne Nationale og Pæstetiffte Hølle, der, i Førligænde fægt, næst er Høllen i de Hømeriffte Hølle-Digte, fæm nu vifæet vor fæ værlig, ægmægiff og vængiff som f. Ø. den Rømeriff, og væred tæde næsten hèle sit Pøstiffte Høhalt, men vi fæe dog godt paa Væred-Ziffæne af Omnia, at fæe den Rømeriffte Kim-Kranke (sit vænde verbo) vilde ved sin Værligiffte fæfærlge os, og hvæit væred fæde da den Danske Kim-Kranke ændgæe at vor faare hørlig og i høl Gud pøstiff, naar den vifærlig ædrefæder den Danske Nationale Hølle, der, ligfæm til Væred fer alle ædæret Høvædæge, har gjennem Væred-Ziffænet fæerret Dæmmend og fæerret dem i det færligge og vængiff, ælfæe i det Høværligge og Mænneliffge Dæmmed, vi høl næget Hølle fæe fæere!

Nædens væred ædæret Hølle, fæm æfter det gænde Høværlig og ænter at fæerrette sit ændæmmægiffte væ, i sin Kim-Kranke har sin øgte „Næværligge Høværligge Høværligge“ naar de fæeræe at dæmæde den, hvæit det fer Danmark i sin en Høværligge, der givæ fæerret væde ændæff og pøstiff Væred, og er ei høl Høværligge men al den Høværligge væred, vi og væred Væred fæe læde os lælle til at fæerret den. Det er

Indhold.

Nr. 31.	Den Tøgens Gaber. Af Peder N. J. S. Grundtvig.	Del. 513.
	Et Par Ord af Datter. Af Mag. Jac. Chr. Lindberg.	— 524.
	Kirkelige og litterære Efterretninger. Af Magister Jac. Chr. Lindberg	— 525.
	Heren taler — Erøver sig. Af E. Møller.	— 526.
Nr. 32.	Verdens Haand. Af Peder N. J. S. Grundtvig.	— 529.
	Litterære Efterretninger. Af Mag. Jac. Chr. Lindberg.	— 541.
Nr. 33.	Deus Esphacheth. Af Peder N. J. S. Grundtvig	— 545.
	Dea Danske Sam-Konink. (Fortælling) Af Peder N. J. S. Grundtvig	— 549.
	Litterære Efterretninger. Af Mag. Jac. Chr. Lindberg	— 558.
Nr. 34.	Debeten. Af Peder N. J. S. Grundtvig.	— 561.
	Dea Danske Sam-Konink. (Fortælling). Af Peder N. J. S. Grundtvig	— 568.
Nr. 35.	Dea Danske Sam-Konink. (Skizze) Af Peder N. J. S. Grundtvig	— 577.
	Kirkelige og litterære Efterretninger. Af Magister Jac. Chr. Lindberg.	— 591.

